INTERACCIÓ18 | Històries que creen coneixement i memòria: L'oralitat

Publicat per Neus Molina Alfonso [1] el 26/10/2018 - 11:29 | Última modificació: 26/10/2018 - 11:34

<< Fer de les experiències històries: la memòria

La màgia de la traducció: una cultura comuna>>

Per seguir el viatge cal saber quin és l'origen. D'on venim? D'on neixen les històries? Qui va posar nom i paraules a la memòria primigènia? Nancy Huston, una de les grans figures del panorama intel·lectual francès, publicava l'any passat a Espanya L'espècie fabuladora (Galàxia Gutemberg), un dels seus textos més emblemàtics, la tesi del qual destaca la importància de la ficció en la vida de l'ésser humà. Per Huston els éssers humans no poden viure fora la ficció. Així, per l'escriptora els humans són aquesta espècie fabuladora que nomena a les coses en un acte màgic.

Nombrar-nos per explicar-nos i entendre'ns.

"Posar nom a les coses és un acte màgic però sovint els humans s'ignoren mútuament" relata Albertí, Les històries són fang del fang originari"

Així, per anomenar cal anar als contes, al fang primogènit: les històries orals. El conte és pel nen la comunicació oral iniciàtica. El paper, el negre sobre blanc, ve després. Primer el so, després la lletra. Xavier Albertí és l'encarregat d'obrir la sessió anomenada "Històries que creen coneixement i memòria". L'escollit ho és, segons explica Bosch, per la seva qualitat de rapsode, no només de director d'escena. Pels seus dots de músic al piano i en la paraula o "per trobar la música de la paraula lluny del combat entre música i paraula".

Xavier Albertí és l'actual director artístic del TNC. Director, dramaturg i músic, arriba a interacció sense piano però si amb una pissarra, una mica tard a causa de la pluja i demanant disculpes. El rapsode ofereix una classe magistral sobre fonètica i musicalitat.

Les paraules es tornen notes musicals mentre Albertí desgrana un poema de Cummings:

S (una

fulla

cau) olitud

La caiguda de la fulla s'explicita en la concatenació de les vocals I i U que allarguen l'acció. La S sola demostra la solitud del moment. Així un poema visual es converteix en sonor i musical. Música feta paraula, paraula feta música. En un exercici que explica la força de la vocal per explicar les accions més enllà de la paraula o la frase que la conté. El director d'escena confessa que fa servir una tècnica per entendre les motivacions dels personatges que un actor ha d'interpretar. "Per exemple, una oo aa ee frenen l'acció en català. Mentre que una iii o uuu allarguen l'acció. Hi ha una energia natural de la identificació del personatge gràcies a l'ús que fa de les vocals"

Les llengües tenen principis físico-acústics, i la parla es regeix per aquests principis que acaben conferint l'idioma, el so i també el pensament d'una comunitat.

[Xavier Albertí]

Inicieu sessió [2]o registreu-vos [3]per a enviar comentaris

Etiquetes: #interaccio18
Etiquetes: arts musicals

- [4]

URL d'origen: https://interaccio.diba.cat/interaccio.diba.cat/interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/oralitat-alberti

Enllaços:
[1] https://interaccio.diba.cat/members/molinaan
[2] https://interaccio.diba.cat/
[3] https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat
[4] https://interaccio.diba.cat/node/7799